

סגולותי

מגזין הבטאון **זמנך**

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

גליון מס' 07

פרשת שמייני – ספירת העומר תשפ"ה

נבחר כי הסגולות נלקטו ממקורות שונים והדברים מוגשים למעיינים הנכבדים ואין המערכת אחראית על תוכנם (טל"ח)

סגולות לימי ספירת העומר

סגולת המלח בכל יום מימי ספירת העומר בשעת הספירה

מנהג קדמון וסגולה יקרה נהוג בהרבה מתפוצות ישראל, ליקח ביד מעט מלח במוצאי יו"ט ראשון של פסח שהוא ליל א' של ספירת העומר, ולקרוא עליו מזמורים קכ"ב, קל"א, קל"ג מספר תהלים, ופרשת העומר, ואח"כ לומר תפלה קצרה, ורק אחר כך לברך ולספור ספירת העומר. וכן יעשה בכל לילה שיהיה אותו המלח בידו בשעת הברכה, ובתום ימי הספירה שומרים אותו, ונוהרים שלא להניחו על הארץ, ועל ידי זה יהיה המלח מסוגל הרבה נגד עין הרע, ויועיל כמו קמיע מומחה ופקיע. ומקורו טהור ממחזור בית הבחירה למהר"א חמויי זצ"ל. ואף בק"ק בית אל שבירושלים נהגו בזה. ומועיל גם כסגולה לשמירה, ולזרע קודש של קיימא, ולסימן טוב והצלחה. יש שנהגו לעשות כן רק בלילה הראשון של ספירת העומר, אך מלשון מהר"א חמויי (שהוא מקור הדברים) משמע שצריך להחזיקו בכל לילה, אך אין צריך לקרוא כל הסדר הנ"ל אלא רק בלילה הראשון. ונאמרו כמה טעמים בדבר: מרן הראשון הגרש"מ עמאר שליט"א כתב, שמאחר שימים אלו צריכים שמירה, על כן לוקחים מלח לשמירה. וכעין מה שכתב הבן איש חי ששמים מלח בכלי שמוליד עמו לבדיקת חמץ לדחות המקטרגים. טעם שני; בספר מחקרי ארץ כתב, שמנחת העומר טעונה מלח כדרך כל המנחות וזכר לכך עושים כן. טעם שלישי; הרב בעל לב העברי כתב טעם על פי הסוד: לפי דעתי רמז לדבר לקשר סוד ספירת העומר ביסודות של או"א שמקודם הוא ברית מלח שם לו ערוכה בכל ושמורה להמשיך ממנו תיקון זו"ן למכוונים. והמשכיל יבין. ע"כ. טעם רביעי; הרב יהונתן מאזוז מביא בדרך דרש ומוסר, על פי מה שידוע שסודם נהפכה ביום ראשון של העומר, בעבור קנאת איש מרעהו ומניעת חסד וצדקה לאחרים, ואפילו מלח לא רצו לתת כידוע ממעשה של אשת לוט, ובעבור זה נהפכה לנציב מלח כמו שכתב רש"י, וסודם נהפכה לגפרית ומלח כמו שנאמר "גפרית ומלח שרפה כל ארצה" (דברים כט, כב), ושנים רבות אחרי כן (להבדיל בין הקודש לחול) נכשלו בכעין זה לפי דרגתם תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה ונענשו באותו הזמן. על כן בימי העומר סגולה לאחוז מלח בידו שבזה יזכר מה אחריתם של אנשי סדום, ויתעורר בתשובה וינצל מ"עין הרע" של עצמו שלא יהא רע וצר עין בשל אחרים, אלא אדרבה בבחינת טוב עין הוא יברך ויבורך. (צוטט מערוץ 2000)

המפתח שבחלה: המנהג המיוחד לשבת שלאחר הפסח

ה"אוהב ישראל" מאפסא כותב על מנהג קדום מימי קדם לנקוב את החלות בשבת שלאחר חג הפסח בצורת מפתח, ולעיתים אף לעשות על גבי החלה עצמה צורת מפתח ממש. טעם המנהג נובע מהמעבר שחל לאחר הקרבת העומר – ממצב של אכילת המן במדבר למצב שבו עם ישראל התחיל לאכול מתבואת הארץ, כפי שנאמר בפסוק: "וַיֹּאכְלוּ מֵעֵצֵי הָאֶרֶץ מִמִּתְחַת הַפֶּסַח." "עד אותו רגע, סיפק להם הקב"ה את צרכיהם במן מן השמים. אולם מרגע זה ואילך נזקקו לפרנסה דרך השתדלות טבעית, ולכן החלו להתפלל שה' יפתח להם את שערי הפרנסה. מתוך כך, נשתרש המנהג לסמן מפתח על גבי החלות כסמל ותפילה לפתיחת שערי שפע ופרנסה מידו הרחבה של הקב"ה. (צוטט מערוץ 2000)

יהיו הדברים לע"נ מרן פאר הדור ראש הישיבה הגאון רבי מאיר מאזוז זצוקלה"ה

לע"נ הבחור אריה ז"ל בן דוד ושרה הי"ו

מערכת שיעורי לב ארי – שיעורים שבועיים לאור הפרשה מפי הרב אריה יוסף שליט"א

